

॥ २६ ॥ इति सौमिके पर्वणे नैलकठीयभारतभावदीपे समदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ५३ ॥ तत इति ईश्वरतिरोधानानंतरं देवयुगे कृतयुगे विनायीश्वराधनं प्रजाः स्वाभाविकैरेव शमदमादिभिः कृतकृत्या अभूवन् अतीतं देवयुगे निरीश्वरास्ताः केवलेन कर्मणैव फलसिद्धिश्छल्यो यज्ञमकल्पयन् ॥ ११ ॥ ॥ २ ॥ रुद्र ईश्वरं यज्ञस्य फलदातारं ॥ ३ ॥ यो वा एतदक्षरं गार्ग्यं विदित्वा स्मिँहो केयजति जुहोति ददाति तपः सत्यं तेऽतव देवास्तद्व्रतीति श्रुतेरीश्वराधनहीनो यज्ञोऽतवानित्येतद्वर्शयति आख्यायिका मुनेनैव सो कल्प्यमाने इत्यादिना साधनं यज्ञनाशकं ॥ ४ ॥ लोकयज्ञो लोके कषणा सर्वो मांसाधुमेव जानाति विवासना रूपः क्रियायज्ञः गर्भाधानादिसंस्काररूपः गृहयज्ञः पत्निसाध्याग्निहोत्रादिः पंचभूतनृत्यज्ञः पंचभूतानां गुणैः शब्दादिभिर्यावृणां प्रीतिस्तद्वृषः विषयजं सुखमित्यर्थः एतैरेव चतुभिर्यज्ञैः सर्वजगत्सृष्टं ॥ ५ ॥ तत्र म

एवमुक्त्वा ससक्रोधो जगाम विमना भवः ॥ गिरं मुजवतः पादं तपस्तप्तुं महातपाः ॥ २६ ॥ इति श्री महाभारते सौमिके प० ऐपीके पर्वणि युधिष्ठिरकृष्णसंवादे समदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ५३ ॥ श्रीभगवानुवाच ततो देवयुगे तीते देवा वै समकल्पयन् ॥ यज्ञवेदप्रमाणेन विधिवद्यष्टुमीप्सवः ॥ १ ॥ कल्पयामासु रथते साधनानि हवीषि च ॥ भागाहं देवताश्चैव यज्ञियं ब्रव्यमेव च ॥ २ ॥ तावै रुद्रमजानं त्यो याथा तथ्ये न देवताः ॥ नाकल्पयंत देवस्य स्थाणो भगंगनराधिप ॥ ३ ॥ सोऽकल्प्यमाने भागे तु कृत्तिवासामखेमरैः ॥ ततः साधनमन्विच्छन्धनुरादौ ससर्जह ॥ ४ ॥ लोकयज्ञः क्रियायज्ञो गृहयज्ञः सनातनः ॥ पंचभूतनृत्यज्ञश्च जज्ञे स र्वमिदं जगत् ॥ ५ ॥ लोकयज्ञैर्नृत्यज्ञैश्च कपर्दी विदधे धनुः ॥ धनुः सृष्टमभूत्तस्य पंचकिष्कुप्रमाणतः ॥ ६ ॥ वषट्कारो भवज्ज्यातु धनुषस्तस्य भारत ॥ यज्ञांगानि च चत्वारि तस्य संनहनेऽभवन् ॥ ७ ॥ ततः क्रुद्धो महादेवस्तदुपादाय कर्मुकं ॥ आजगामाथ तत्रैव यत्र देवाः समीजिरे ॥ ८ ॥ तमात्त कर्मुकं दृष्ट्वा ब्रह्मचारिणमव्ययं ॥ विव्यथेष्टाथि देवीपर्वताश्च चकंपिरे ॥ ९ ॥ नववौपवनश्चैव नाग्निज्ज्वालैव धितः ॥ व्यभ्रमच्चापि संविमं दिवि नक्षत्रमंडलं ॥ १० ॥ नवभौभास्करश्चापि सोमः श्रीमुक्तमंडलः ॥ तिमिरेणाकुलं सर्वमाकाशं चाभवदृतं ॥ ११ ॥ अभिभूतास्ततो देवा विषयान्न प्रजज्ञिरे ॥ न प्रत्यभाच्च यज्ञः स देवतास्त्रेसिरे तथा ॥ १२ ॥ ततः स यज्ञं विव्याध रौद्रेण हृदि पत्रिणा ॥ अपक्रांतस्ततो यज्ञो मृगो भूत्वा सपावकः ॥ १३ ॥

ध्यमयोः शास्त्रोक्तयोर्यज्ञयोर्नार्थप्रथमचरमयज्ञान्या ईश्वरो धनुः कृतवान् किष्कुर्हस्तः पंचहस्तं पंचविषयप्रमाणं लोकवासना देहवासना च शब्दादि विषयपंचकात्परतो नास्तीत्यर्थः ॥ ६ ॥ वषट्कारसंज्ञेन गृहयज्ञेन ते उभे वासने किंचित्संकोचं गच्छत इति सतस्य वासनाद्वय रूपस्य धनुषो ज्यास्थानीयः यानितु यज्ञांगानि चत्वारि अर्थित्वं समर्थत्वं विद्वत्त्वं शास्त्रेण पयुर्दत्तत्वं च तानितस्य धनुषः लोकदेहवासनारूपस्य सन्न हने वाढ्याय अभवन् ॥ ७ ॥ यतः यज्ञांगानि लोके कषणादौ विनियुक्तानि मूढेस्ततो हेतोः महादेवः क्रुद्धो यज्ञं जघानेत्यादि स्पष्टार्थः ॥ ८ ॥ ११ ॥ ११ ॥ १२ ॥ रौद्रेण अहंकारेण दर्पेण वाऽहमेव यज्वादाता विज्ञातेत्ये वं रूपेण यज्ञो यज्ञात्पूर्वं अपक्रांतं मुष्याद्विविदिषं तियज्ञेनेत्यादि शास्त्रोक्ता दात्मविविदिषाख्यात् फलात् स्पष्टः ॥ १३ ॥